

in i stk. 2
ministeren
a skole-

leran for
i stk. 2
ud, dels

ktor, der
så et af
netal.

er ikke i
virksom-
m rektor

else som
ids ømi-
uden at
ndakabs-
ise have
ndervis-
an godt-
ing såvel

rpligtede
ning at
håb som
og hvor
tillægges

erere —
deren af
der selv

vælger et

ser ved-
rdiges af
illing fra

stk. 3. stk. 2-me erkartornekartumt ma-
ligtariassagssat ersserkingnerussut aulaja-
ngersarnekartugssáput Kalátdlit-nunáne
ministerimit skoledirektionip sujúnarsúta
nápertordlugo.

stk. 4. maligtariassagssat ersserkingneru-
ssut Kalátdlit-nunánut ministerip aulaja-
ngersagai nápertordlugit stk. 2-me erkart-
ornekartut ikioráissutiginearsináput ta-
pissutitut áma taorsigagssarsiatut.

§ 16. seminaria sujulersarnekásaok rek-
torimit, táunalo atuartitsinerne pøkatau-
ssugssauvok timinik Kalátdlit-nunáne mi-
nisterip aulajangigátigtut amerdláassuling-
nik atuartitsivekardlune.

stk. 2. kinalúnit ikingnerpámik ukiune
5-ine sulinermine pingárnerussutigut atur-
titsinermik suliakarsimángitsox seminaria-
mut rektoritut átorfinigtinearsináungilak.

§ 17. Kalátdlit-nunáta seminariánut rek-
toritut imalúnit ilniartitaussutut aulaja-
ngersimassumik átorfinigsináujumavdlune
pnekartup táussuma ilniartitaunek ilisima-
ssakarnermut perorsainermutdlo tungasso-
pissariakartok angussarsimáinarnago so-
rærúmerdlune angussakarimásaok peror-
sainek pivdlugo atuartitsinermik atuartit-
sitdlarkáissutaimigdllo, táukunatigtut upper-
narsarsinavdlugo inersimassumik méraanig-
dlo atuartitsinermut sungiússisimarine.

stk. 2. seminariap ilniartitaussue skole-
direktionip perkussinera nápertordlugo
Núngme atuarfingne timekartugssautitáput
tímerissagssamik ilagssáitut, ájornartina-
gulo taimáitumik timekartitariakarpur.

§ 18. seminariap rektorista ilniartitsi-
asutdlo — taimátaok timekainardlutik il-
niartitaussússut — áma atuarfup sungiúsar-
titsiviusup sujulerssuissuata lærerráde pí-
lersisavát sujuligtaissugssaminik nangmi-
nérdlune kinersaissugssak.

stk. 2. seminariame ilniartut elevrádimik
kinersálsáput.

stk. 3. rádit sulinigssáat pivdlugo aulaja-
ngersagkat ersserkingnerussut Kalátdlit-
nunánut ministerimit suliarinekartugssá-
put skoledirektionip sujúnarsúta nápertor-
dlugo.

§ 19. De i § 5, stk. 2 og 5, § 7, stk. 10,
§ 9, § 10, stk. 2 og 5, samt § 11, stk. 2, nævnte
regler fastsættes efter forudgående forhand-
ling med undervisningsministeren.

§ 20. Denne lov træder i kraft den 1.
august 1964.

Stk. 2. Den i loven fastsatte undervisning
skal alene omfatte de elever, der optages
ved Grønlands seminarium fra og med
undervisningsåret 1964-65, medens under-
visningen af elever, der er optaget tidligere,
fuldføres efter de hidtil gældende regler, jfr.
bekendtgørelse nr. 8¹⁾ af 12. januar 1957
vedrørende lærer- og kateketuddannelsen i
Grønland.

§ 19. malerungagssiat § 5, stk. 2 áma 5,
§ 7, stk. 10, § 9, § 10, stk. 2 áma 5, kisa-
lo § 11, stk. 2-me tainekartut ilniartitauner-
mut ministeriussok isumakatiginiarésimav-
dlugo aulajangersarnekásaáput.

§ 20. inatsit táuna atortúlarsinekarpor
1. august 1964.

stk. 2. atuartitaunek inatsisine aulaja-
ngersarnekartok taimágdlá: atortinekar-
tugssauvok ilniartunut ukiup atuartitei-
viussup 1964/65 udtarlínerant Kalátdlit-
nunáta seminariáne tigunekarsimassunut,
ilniartunigdllo tamána sujorkutdlugo tigu-
nekarsimassumik atuartitsinøk námagsim-
arnekásaavdlune maligtariassagssat mána tí-
kitdlugo atortússut nápertordlugit, takúk
12. januar 1957-imit nalunaerut nr. 8¹⁾
Kalátdlit-nunáne ilniartitaussut ájokitdlo
ilniartitaussarnerat pivdlugo.

Givet på Christiansborg Slot, den 13. maj 1964.
túniúnekarpur Christiansborg Slot-ime, 13. maj 1964.

Under Vor Kongelige Hånd og Segl.
Kúngiússutivtínik Atsiorpugut Narkússuivdlutale.

FREDERIK R.

M. Gam.

¹⁾ Kundg. vedr. Grønland, Afsnit 19, Gruppe 4, lb. nr. 2.
M. f. G. j. nr. 1200-01-02.

Arvelov for Grønland af 27. maj 1964.

(Lov nr. 164).

Kapitel 1.

Slagtinges arveret.

§ 1. En arveladers nærmeste slægts-
arvinger er hans børn. Børnene arver lige.

Stk. 2. Er et barn død, træder dets børn
i dets sted og arver indbyrdes lige. På til-
svarende måde arver fjernere livsarvinger.

kingornússissarnermik Kalátdlit-nunánu
inatsit 27. maj 1964-imit.

(inatsit nr. 164).

kapitale 1.

erkardlerissat kingornússissugssaunerat.

§ 1. kingornússivigiassagssap erkardleri-
ssatut kaningnerussutut kingornússissug-
ssavigissai tássáput kitornai. Kitornat na-
ligingmik kingornússissugssáput.

stk. 2. kitornaussok tokusimagpat táu-
ssuma kitornaísa kingornússinigssáne siv-
nisavát kingornússagssailo naligingmik av-
guásvdlugit. taimatútaok kinguassut u-
ngasingnerussut kingornússissálsáput.

§ 2. Har arveladeren ikke efterladt sig børn eller andre livsarvinger, arver hans forældre. Forældrene arver lige.

Stk. 2. Er en af forældrene død, træder hans livsarvinger i hans sted på samme måde som bestemt i § 1, stk. 2. Er der ingen livsarvinger efter ham, arver den anden af forældrene eller dennes livsarvinger alene.

§ 3. Er der ingen arvinger efter § 1 eller § 2, arver afdødes bedsteforældre. Halvdelen af arven tilfalder bedsteforældrene på fædrene og halvdelen bedsteforældrene på mødrene side.

Stk. 2. Er en af bedsteforældrene død, træder hans børn, men ikke fjernere livsarvinger, i hans sted.

Stk. 3. Mellem fædrene eller mødrene arvinger indbyrdes deles arven som fastsat i § 2. Er der kun arvinger på fædrene eller mødrene side, arver disse alene.

§ 4. Adoption begrunder samme arveretlige stilling som virkeligt slægtskab, medmindre andet følger af reglerne i adoptionslovgivningen.

Stk. 2. Slægtskab mellem fader og barn uden for ægteskab begrunder kun arveret, såfremt faderskab er fastslået i overensstemmelse med lov nr. 197¹⁾ af 16. juni 1962 for Grønland om børns retsstilling eller tilsvarende lovgivning uden for Grønland.

§ 5. Arveret tilkommer den, som lever ved arveladerens død, eller som er avlet forinden og senere bliver levende født.

Stk. 2. Er to, som havde arveret efter hinanden, døde, uden at det vides, hvem der er død først, anses den ene ikke for at have overlevet den anden.

§ 2. kingornússivigissagssaa kitornaminik imalúnit kinguáminik avdlanik kingornússisugssakángigpat angajorkáve kingornússisugssáput. angajorkát naligingmik kingornússisugssáput.

stk. 2. angajorkát ardlát tokusimagpat táussuma kinguáve kingornússisugssángúsáput § 1, stk. 2-me aulajangernekarsimasutut. kinguákángigpat angajorkáp áipá imalúnit táussuma kinguáve kisimik kingornússisugssáput.

§ 3. § 1 imalúnit § 2 nápertordlugit kingornússisugssakángigpat tokussumut átaussut ánaussutdló kingornússisugssáput. kingornússagssat agfáit atátap tungátigut átákússut píssagssarait agfáitdló anánap tungátigut átákússut.

stk. 2. átákússut ardlát tokusimagpat táussuma kitornai kingornússisugssángúsáput táussumúnga taorsutdlutik kisiane kinguaussut ungasingnerussut pínatik.

stk. 3. atátap imalúnit anánap kingornússisugssai kingornússagssanik averkatigigtugssáput § 2-me aulajangernekarsimasutut. atátaussup anánaussuvdlúnit ardláimát kingornússisugssakarpat táuko kisimik kingornússisáput.

§ 4. kitornarsiakarneer erkardleriasavigtutdle ítumik kingornússisugssamut tilgavigssauvok, kitornarsiakarneer pívdlogo inatsisiliame maligtariassagssat avdlanik ilakartínekángigpata.

stk. 2. atátaussup kitornavdló iverssagkap erkardleriasusiat taimáglát kingornússisugssamut píssutigssauinauvok atátáussusek aulajangernekarsimagpat mérkat inatsisítigut kanok ísaginekurnerat pívdlogo 16. juni 1962-imit Kalátdlit-nunánut inatsit nr. 197¹⁾ imalúnit Kalátdlit-nunáta avatáne inatsisít táukua naligissait nápertordlugit.

§ 5. kingornússivigissagssap tokunertigut kingornússisugssauvok inussok imalúnit tokutinane kitornagsaarlersimassá kingornatigutdló úmavdlune inúngortok.

stk. 2. mardluk íngmingnut kingornússivigissagssat tokusimagpata ilizimanekarane kina ardlát sujugdliuvdlune tokusimasok áipá sivistnerussumik inúsimassutut ísumakaríngínekásángilak.

§ 6. Arveladerens og tredjedel af hans ejendele, ladt sig livsarvinger, jfr. 2. punktum.

Stk. 2. Efterlader arve livsarvinger, arver ægtefælle

Stk. 3. Der den længsti uden at have indgået nyt, at efterlade sig livsarvinger ham med halvdelen til arvinger. Er der ved den læ fælles død kun arvinger fælterne, arver de det he melder er ikke til hinder f levende ægtefælle ved tes over hele boat.

Stk. 4. Ægtefællers i bortfalder ved separation

§ 7. Efter den ene ægteanden ægtefælle baretlige uskiftet bo med deres fød

Stk. 2. Har afdøde eft livsarvinger, der er umy retten tillade ægtefælle uskiftet bo med dem, såf tykker og retten under h nes tarv og ægtefællens forsvareligt. Er afdødes s myndige, kan udlevering a i uskiftet bo kun ske med

Stk. 3. Udleveres boe uskiftet bo med afdødes barn, overtager ægtefæ sørgelsespligt over for de

¹⁾ Nalunaerutit A, 1962, pag. 160.

erlerladt sig arver hans

§ 2. Kingornússivigissagssak kitornaminik imalúnit kinguáminik avdianik kingornússissugssakángigpat angajorkáve kingornússissugssáput. angajorkát naligingmik kingornússissugssáput.

ed, træder mme måde ingen livaden af foralene.

stk. 2. angajorkát ardlát tokusimagpat táussuma kinguáve kingornússissugssakángigpat § 1, stk. 2-me aulajangernekarsimeasutut. kinguákingigpat angajorkáp áipá imalúnit táussuma kinguáve kisimik kingornússissugssáput.

er § 1 eller Halvdelen ne på fæden på mød-

§ 3. § 1 imalúnit § 2 nápertordlugit kingornússissugssakángigpat tokussumut átaussut ánaussutdlo kingornússissugssáput. kingornússagssat agfait atátap tungátigut átkákússut píssagssarit agfaitdlo anánap tungátigut átkákússut.

drøene død, snere livs-

stk. 2. átkákússut ardlát tokusimagpat táussuma kitornai kingornússissugssakángigpat táussumunga taorsiuatlutik, kisimik kinguássut ungasingnerussut pínatik.

r mødrene som faste adrene eller

stk. 3. atátap imalúnit anánap kingornússissugssak kingornússagssak avekatigigpat § 2-me aulajangernekarsimeasutut. atátaussup anánaussuvdlúnit ardlánát kingornússissugssakarpata táuko kisimik kingornússissáput.

mme arvelskab, medadoptiona-

§ 4. kitornarsiakarne er kardlerissavigtutdle ítumik kingornússissagssamut tungavigssauvok, kitornarsiakarne pívdlugit í natsisiliame maligtariassagssat avdianik ílaktínekángigpata.

ler og barn un arveret, i overena- 6. juni 1962 ng eller tilrønland.

stk. 2. atátaussup kitornavdlo uverssagkap er kardlerissusiat taimágdlát kingornússissagssamut píssutigssasinauvok atátaussusek aulajangernekarsimeasut mérgat í natsisítigut kanok íssigne karnerat pívdlugit 16. juni 1962-ímit Kalátílit-nunánut ínat sit nr. 1971) imalúnit Kalátílit-nunáta avatáno inatsisít táukua naligssait nápertordlugit.

, som lever er avlet forfædt.

§ 5. kingornússivigissagssak tokuneratigut. kingornússissugssauvok inússok imalúnit tokutinane kitornagssarilersimassá kingornatigutdlo ímavdlune inúngortok.

et efter hvem der er for at have

stk. 2. mardluk ingmingnut kingornússivigissagssak tokusimagpata ílaimanekarane kipa ardlát sujugdliuvdlune tokusimassok áipá siviunerussumik inúsimassutut ísumakarfigínekásángiak.

Kapitel 2.

Egtefælles arveret og uskiftet bo.

§ 6. Arveladerens ægtefælle arver en tredjedel af hans ejendele, når han har efterladt sig livsarvinger, jfr. dog § 8, stk. 1, 2. punktum.

Stk. 2. Efterlader arveladeren sig ikke livsarvinger, arver ægtefællen alene.

Stk. 3. Dør den længstlevende ægtefælle uden at have indgået nyt ægteskab og uden at efterlade sig livsarvinger, deles boet efter ham med halvdelen til hver ægtefælles arvinger. Er der ved den længstlevende ægtefælles død kun arvinger efter en af ægtefællerne, arver de det hele. Disse bestemmelser er ikke til hinder for, at den længstlevende ægtefælle ved testamente kan råde over hele boet.

Stk. 4. Ægtefælles indbyrdes arveret bortfalder ved separation og skilsmisse.

§ 7. Efter den ene ægtefælles død er den anden ægtefælle berettiget til at hense i uskiftet bo med deres fælles livsarvinger.

Stk. 2. Har afdøde efterladt sig særlige livsarvinger, der er umyndige, kan arvefølgeretten tillade ægtefællen at hense i uskiftet bo med dem, såfremt værger samtykker og retten under hensyn til arvingernes tarv og ægtefællessens forhold finder det forsvarligt. Er afdødes særlige livsarvinger myndige, kan udlevering af boet til hense i uskiftet bo kun ske med deres samtykke.

Stk. 3. Udleveres boet til hense i uskiftet bo med afdødes mindreårige sørbørn, overtager ægtefællen afdødes forærgelsespligt over for dem.

kapitale 2.

diparit kingornússissugssamerat áma píggissat avguarnekingitsut.

§ 6. kingornússivigissagssak áiparissáta kingornússagssarai píggissáta avgornerissá píngajue, kinguáminik kingornússissugssavissuunik kinatakarssimimagpat, taimáitok nalerkinguk § 8, stk. 1, 2. naggat.

stk. 2. kingornússivigissagssak kinguáminik kinatakarángigpat áipaussook kisime kingornússissugssauvok.

stk. 3. áipaussook siviunerussumik inúsimassok áipanerkingssimane kinguánigdlo kinatakarane tokugpat, táussuma kingornatigut píggissat avguarnekingitsut áiparit kingornússissugssait tamarnik agfarnik pívdlutik. áipaussook siviunerussumik inúsimassup tokuneratigut áiparit ardlát kisime kingornússissugssakarpata kingornússagssat tamáissá táuko kingornutissavait. aulajangeragkat táuko akornutissugssáungitdlat áipaussook siviunerussumik inúsimassup píggissane tamáissa pívdlugit testamentíktut aulajangerissisinauneranút.

stk. 4. áiparit ingmingnut kingornússississinaunerat avissaripata avivigssimagpatalo atortújungnáissak.

§ 7. áipaussook tokunerata kingornatigut áipaussook pekartigídlutik kinguáminik ílagalugit píggissat avguarnekingitígut píggissat pínginaratíartugssautitauvok.

stk. 2. tokusimassok ingmikut kingornússissugssak inersimángitsunik kinatakarssimimagpat er kartússiviup píggissat avguáississartup akuerissinavá áipaussook inersimángitsut táuko ílagalugit píggissane avguánekartíngit najugakáinarngissá náktígídlissugssautitauvok tamatumunga akuerissigpat, ámalok er kartússiviup kinguássut íluskutigssait píssutitdlo áipaussook tungassut píssutigalugit tamána ígdlersor- nekarsinaussutut ísumakarfigigpago. tokusimassumut ingmikut kingornússissugssauvok inersimassúgpata píggissat avguánekarsimatinagit píggissat avguánekarsimatinagit píggissat avguánekarsimatinagit táuko akuerissaríngitígut.

stk. 3. píggissat avguánekarsimatinagit tokusup nangminok kitornai inersimángitsut najugakartínerkaripata táukunúnga tokusimassup píllersissugssautitauvok áipaussook ísumagissagssaríllissavá.

Stk. 4. Boet skiftes:

- 1) når ægtefællen ønsker det,
- 2) når ægtefællen indgår nyt ægteskab,
- 3) når ægtefællen misbruger sin rådighed over boet og en arving forlanger sin lod udskiftet.

Stk. 5. Stedbarn kan forlange sin lod udskiftet, når det bliver myndigt.

§ 8. Har en ægtefælle hensiddet i uskiftet bo, arver livsarvingerne efter den førstafdøde kun denne, såfremt de overlever den længstlevende ægtefælle, eller de lever på det tidspunkt, da skiftet begæres. Ved skifte efter den længstlevende ægtefælles død beregnes der ikke arv efter førstafdøde til den længstlevende ægtefælle.

Stk. 2. Mellem førstafdødes arvinger fordeles arven efter arveforholdene ved den længstlevende ægtefælles død eller på det tidspunkt, da skiftet begæres. Er der ved den længstlevende ægtefælles død ingen arvinger efter ham, tilfalder hele boet førstafdødes livsarvinger.

Kapitel 3.**Tvangsarv.**

§ 9. Halvdelen af den arvelod, som tilkommer arveladerens livsarvinger og ægtefælle, er tvangsarv, hvorover arvelader ikke kan råde ved testamentet.

Stk. 2. En arvelader kan dog ved testamentet give en livsarving fortrinsret til at få sin arv udlagt i bestemte ejendele. Ægtefællens ret efter § 33 berøres ikke heraf.

Stk. 3. En ægtefælle kan kun med den anden ægtefælles samtykke testere over

stk. 4. pigissat avguarnekasáput:

- 1) áipaussup kigsautigigpago,
- 2) áipaussok áipanerkigpat,
- 3) áipaussup pigissanik nangminerssakar-sinautitaunine atornerdlugaimaggago kingornússissugssatdló ilát pigissarsissaminik avguarviginekarukpat.

stk. 5. Ritornarsiap inersimalernermine piumassarísinauvá kingornússagssaqe ingminut túniúnekásassut.

§ 8. áipaussok pigissat avguarnekar-simatinagit pigingnarsimaggat sujugdlivdlune tokussup kingornatigut kingornússissugssassut taimáglát láuna kingornússivigissugssáussavát áipaussup sivilunerussumik inússup naláne sule inúgunik, imalúnit pigissat avguarnekaritjussángorfata naláne inúgunik. áipaussup sivilunerussumik inússimassup tokunerata kingornatigut pigissat avguarnekarerátne sujugdlivdlune tokussup áipaussumut sivilunerussumik inússimassumut kingornússagssarititagssai nautorsú-tiginekásángitdlát.

stk. 2. sujugdlivdlune tokusimassup kingornússissugssássa akornáne kingornússagssat avguarnekasáput pípsútsait kingornússissarnermut tungassut nápertordlugit áipaussup sivilunerussumik inússimassup tokuneratigut imalúnit pigissat avguarnekar-kunekaríata naláne. áipaussok sivilunerussumik inússimassok tokunerminne kingornússissugssakángigpat pigissat tamarmik sujugdlivdlune tokussup kinguávinit kingornússarinokásáput.

kapitale 3.**pingitsórane kingornússagssat.**

§ 9. kingornússagssat agfait kingornússivigissagssap kinguávisa áipátalo pípsagssait pingitsórane kingornússagssáput, táukulo kingornússivigissagssap testamentíktut aulajangersaivigisínáungilái.

stk. 2. taimáttok kingornússivigissagssap testamentíktut kingornússissugssame ilát pigissane aulajangersimassune sujugdlitúne-kardlune kingornússissugssángortísinauvá. § 33 nápertordlugo áipaussup pípsugssauvera tamatumúna agtornekásángilak.

stk. 3. pigissat pigingnekatinginormut atángitaut pívdlugit taimáglát áipaussup

følgende ejendele, hvis disse formuefællesskab:

- 1) fast ejendom, der tjener bolig, eller hvortil ægtefællen anden ægtefælles erhver knyttet,
- 2) indbo i det fælles hjem
- 3) den anden ægtefælles a

Kapitel 4.**Udelukkelse af arv.**

§ 10. Når en person har sætlig overtrædelse af krig eller groft fornærmet ham på strafbar måde, kan efter begæring fradømmes retten

Stk. 2. Den, der har foretaget i opstigende linje eller groft fornærmet ham på strafbar måde, kan efter begæring fradømmes retten

Stk. 3. Afgørelse i henhold kan træffes under den krig under en særlig sag.

Stk. 4. Den fradømte arvdeltvis tilbagegives den del af arvet.

Stk. 5. Faderen eller moderen tager ikke arv efter barnet, såfremt faderen ved avlingen begået et forhold, for hvilket er kendt skyldig efter § 51-54.

Kapitel 5.**Testamente**

§ 11. Den, der er fyldt indgået ægteskab, kan ved over sine ejendele.

stk. 4. pigissat avguarnekasáput:

- 1) áipaussup kigsautigigpago,
- 2) áipaussok áipanerkigpat,
- 3) áipaussup pigissanik nangminerissakar-sinautitaunine atornerdlugimaggpago kingornússissugssatdlo ilát pigissarsagssaminik avguavínginekar-kugpat.

stk. 5. kitornarsiap ineraimalernermine píumassarisínauvá kingornússagssane ingmínut túniúnekásasaut.

§ 8. áipaussok pigissat avguarnekar-sima tinagit pigingnínaraimagpat sujugdliuvdlune tokussup kingornatigut kingornússissugssasaut taimáglát láuna kingornússissugssasusavát áipaussup sívisunerussumik inússup naláne sule inúgunik, imalúnit pigissat avguarnekarjugsángorfata naláne inúgunik. áipaussup sívisunerussumik inússimássup tokunerata kingornatigut pigissat avguarnekarneráne sujugdliuvdlune tokussup áipaussumut sívisunerussumik inússimássumut kingornússagssarititagsai nautorsáutiginekásángitdlat.

stk. 2. sujugdliuvdlune tokussimássup kingornússissugssasas akornáne kingornússagssat avguarnekasáput píssutait kingornússissarnermut túngassaut nápertordlugit áipaussup sívisunerussumik inússimássup tokuneratigut imalúnit pigissat avguarnekar-kunekarhata naláne. áipaussok sívisunerussumik inússimássok tokunerminne kingornússissugssakángigpat pigissat tamarmik sujugdliuvdlune tokussup kinguávinut kingornússarinekásáput.

kapitale 3.

píngitsórane kingornússagssat.

§ 9. kingornússagssat agfít kingornússivigissagssap kinguávisa áipátalo píssagssait píngitsórane kingornússagssáput, táukulo kingornússivigissagssap testamentíkut aulajangersaivigissínáungilai.

stk. 2. taimátok kingornússivigissagssap testamentíkut kingornússissagssame ilát pigissane aulajangersimássune sujugdliutinekardlune kingornússissugssángortisínauvá. § 33 nápertordlugo áipaussup píssagssanera tamatumúna agtornekásángilak.

stk. 3. pigissat pigingnekatigingnormut atángitsaut pívdlugit taimáglát áipaussup

følgende ejendele, hvis disse er omfattet af formuefællesskab:

- 1) fast ejendom, der tjener til familiens bolig, eller hvortil ægtefællernes eller den anden ægtefælles erhvervsvirksomhed er knyttet,
- 2) indbo i det fælles hjem,
- 3) den anden ægtefælles arbejdsredskaber.

Kapitel 4.

Udelukkelse af arveret.

§ 10. Når en person har begået en for-sættlig overtrædelse af kriminalloven, som har medført en andens død, kan det ved dom bestemmes, at han fortaber retten til at få arv, der var afhængig af den dræbtes død, og at hans arv efter en anden person ikke må forøges som følge af lovovertrædelsen.

Stk. 2. Den, der har forsøgt at dræbe en slægtning i opstigende linje, svet vold mod eller groft fornærmet ham eller truet ham på strafbar måde, kan efter den forurettedes begæring fradømmes retten til arv efter ham.

Stk. 3. Afgørelse i henhold til stk. 1 og 2 kan træffes under den kriminelle sag eller under en særlig sag.

Stk. 4. Den fradømte arveret kan helt eller delvis tilbagegives den dømte ved testamente.

Stk. 5. Faderen eller hans slægtninge tager ikke arv efter barn uden for ægtekab, såfremt faderen ved avlingen af barnet har begået et forhold, for hvilket han ved dom er kendt skyldig efter kriminallovens §§ 51-54.

Kapitel 5.

Testamente.

§ 11. Den, der er fyldt 18 år eller har indgået ægtekab, kan ved testamente råde over sine ejendele.

akuersineratigut máko testamentilíorfigisínauvai:

- 1) pigissat aulajangersimássut ilakutarit igdlokarneránut iluakutaussut, imalúnit áiparit imalúnit áipaussup inússutígssarautánut atássutextartut,
- 2) pigingnekatigigdlune angerdlarsimavíngme píssatassut,
- 3) áipaussup sulnermut sákútaí.

kapitale 4.

kingornússissugssaujungaeritsíneke.

§ 10. inuk píarlune pínerdlugtíbornermik inatáimik unorkutitissimággpat avdlap tokuneranik kingunekar-tumik, erar-tússime aulajangernekar-sínauvok tokunekar-tup tokuneratigut, kingornússagssauler-sunik ilangisínaujungaeritáussasok, ámaloinungmit avdlamit kingornússagssariliga inatáimik unorkutitínerup kinguneranik amerdlángitaut.

stk. 2. kúmuúnartumik ilakutarissaminik (angajoraáminik, átákuminik il. il.) tokut-seriaraluarissimássok, áneráissimássok ájuat-dlagtitserujugssuarsimássordlúnit imalúnit pítdlartariakartumik kunusárimássok ájuat-dlagtínekar-simássup kínutekarneratigut erkar-tússutíktut táussumíngka kingornússissugssaujungaeritáussínauvok.

stk. 3. stk. 1 áma-stk. 2 nápertordlugit aulajangerit pínerdlugnerup erkar-tússáutiginekarnerane sulíagssatutdlúnit íngmíktut ítutót íngerdlánekar-dlútik písnáuput.

stk. 4. erkar-tússutíktut kingornússissugssaujungaeritáussunok tamákissumik iláimá-kortumígdllúnit testamentíktut erkar-tunekar-simássumut utertínekar-sínauvok.

stk. 5. atátaussok táussumalúnit ilakutaríverssagkamik kingornússissugssautitáungit-dlat, atátaussok úverssagkínerme námággíssakar-simággpat pínerdlugtíbornermik inatáissine §§ 51-54 malígdlogo erkar-túnekautigísimássaminik.

kapitale 5.

testamente.

§ 11. kínlúnit 18-ínik ukíokalersimássok áipanígísimássordlúnit kímatagssane pívdlugit testamentíktut aulajangersáissínauvok.

Stk. 2. En arvelader kan forpligte sig til ikke at oprette eller genkalde testamente. Erklæringen skal afgives under iagttagelse af reglerne om oprettelse af testamente. Er arveladeren umyndig, kræves værgens og overøvrighedens samtykke.

§ 12. Testamente kan ikke oprettes af den, som på grund af sindssygdom, åndssvaghed, forbigående mindsforvirring eller lignende tilstand mangler evnen til fornuftmæssigt at råde over sine ejendele.

§ 13. Testamente oprettes skriftligt og underskrives eller vedkendes for en kredsdommer, for en af landsdommeren godkendt kommunefoged eller for to vidner.

§ 14. Landsdommeren fører tilsyn med notarialforretningerne og giver nærmere regler om fremgangsmåden ved oprettelse af testamente for en af de i § 13 nævnte myndigheder.

§ 15. Ved oprettelse af testamente for vidner skal testators underskrift eller vedkendelse ske i samtidig nærværelse af vidnerne, som straks skal skrive deres navne på testamentet.

Stk. 2. Vidnerne skal være til stede som testamentsvidner efter testators ønske, og de skal have kendskab til, at det er oprettelsen af et testamente, de bevidner.

§ 16. Vidnerne skal være fyldt 18 år. De må ikke på grund af sindssygdom, åndssvaghed, forbigående mindsforvirring eller lignende tilstand mangler forståelse af vidnebekræftelsens betydning.

Stk. 2. En person kan ikke være testamentsvidne, såfremt testamentet indeholder bestemmelser til fordel for ham, hans ægtefælle, forlovede, bealgtede eller beavogrede i op- eller nedstigende linje eller hans søskende eller for personer eller institutioner, til hvilke han ved testamentets oprettelse har en sådan tilknytning, at han har haft

stk. 2. kingornússáittisugssak ingminut píssugssáittisánuvok testamentiliungitsórnigssamut imalúnit testamentimik atorungnseráittisnigssamut. nalunserutokarneq sularínekásoq teatamentiliortarneq maligtarissagssat nápertordlugit. kingornússáittisugssak inersimassungigpat nákutigdliissútitap píssortatdlo kutdlersaassut akuerssinerat píumassarínekásoq.

§ 12. kinalúnit niakulárnermik, silamigut amigautekarnermik, áivikkalunamik silakarpíangínermik ássigissánigdliúnit píssutokardlune pígissane píydlugit aulajangisínáungtsok testamentiliorsínáungilax.

§ 13. testamento agdlagásoq atsiugásvadlunilo imalúnit erkortúnerarneqásvadlune kredsdommere, kommunefogede, landdommerip píssugssáittá ugpernarsáissutdlúnit márdluk najútitdlugit.

§ 14. testamentit agdlagtardlugit nalunarsáugaunigssat landsdommerimit nákutínekartugssauvok, teatamentiliúatitdlunilo kanok iliortariakarneqok píssugssáittáussunut § 13-ime tánekartunut táussu- ma ilítaersúsiórumárpá.

§ 15. ugpernarsáissokardlune teatamentiliorsimáine teatamentiliortup atsiónera teatamentiliúatálúnit erkortúnerarneqarnera ugpernarsáissut najúneráne písoq, erninar- dlo teatamentimut atsiortugssáput.

Stk. 2. teatamentiliortup kígsautígissá ná- pertordlugo teatamentimik ugpernarsáissug- ssat najútgssáput, ugpernarsagartigdlo teatamentiussoq ilisimassariakásvát.

§ 16. ugpernarsáissugssat 18-ínik ukio- kalerárimásáput. niakulárnermik, silamigut amigautekarnermik, áivikkaluartumik sila- karpíangínermik ássigissánigdlo ájokutekar- nertik píydlugo ugpernarsáissónerup kanok píngárutekarneranik pásingnigssínáungitá- sángitdlat.

Stk. 2. inuk teatamentiliortarneq ugper- narsáissúsináungilax inungmut táussumú- nga, áiparissánut, áipagsáánut, ilakutánut áipakarnermigutdlúnit síumúfnártumik í- lagissáinut katángutainutdlúnit imalúnit inungmut sulivfekaríngnutdlúnit teatament- ip pílersítaunera úuanárutígassáussumik su- lajangersagartakarsimágpata, táuknalo ima

særlig interesse i begunstig- der dog ikke, hvis begun- og har rimelig grund.

§ 17. Vidnerne bær i d- testamentet angive

- 1) deres stilling og bopæl
- 2) tid og sted for underskrift
- 3) om de ved testators nærværelse har givet deres samtykke til at oprette testamentet
- 4) om testator var i stand til at oprette testamentet
- 5) andre omstændigheder af betydning for testamentet

§ 18. Den, der på grund af sindssygdom, åndssvaghed, forbigående mindsforvirring eller lignende tilstand mangler evnen til at oprette testamente, kan ikke oprette testamente i samtidig nærværelse af vidnerne, som straks skal skrive deres navne på testamentet.

Stk. 2. Ved oprettelse af testamente finder bestemmelserne i § 15, stk. 2, § 16, stk. 1, 2, og § 17 anvendelse. Vidnerne skal skrive deres navne på testamentet.

Stk. 3. Et i medfør af § 15, stk. 2, oprettet testamente bortfalder, når de vidner, der har været til stede ved oprettelsen, mangler evnen til at oprette testamente i overensstemmelse med § 15, stk. 2.

§ 19. Indsigelse mod et testamente kan ikke opfylder formkravene i §§ 15 og 16, eller § 18, eller hvis det er oprettet af en person, der på grund af sindssygdom, åndssvaghed, forbigående mindsforvirring eller lignende tilstand mangler evnen til at oprette testamente, kan ikke oprette testamente i samtidig nærværelse af vidnerne, som straks skal skrive deres navne på testamentet.

Stk. 2. Er et testamente oprettet af en person, der på grund af sindssygdom, åndssvaghed, forbigående mindsforvirring eller lignende tilstand mangler evnen til at oprette testamente, kan det ikke oprette testamente i overensstemmelse med § 15, stk. 2.

forpligte sig til de testamente, der iagttagelse testamente. Er es værgens og

ikke oprettes af sygdom, åndsforvirring eller nen til fornuftjendele.

sk skriftligt og for en kredse-neren godkendt idner.

rer tilsyn med giver nærmere ved oprettelse i § 13 nævnte

testamente for krift eller vedvarelse af videre deres navne

til stede som tors ønske, og t det er opret-ævidner.

fyldt 18 år. sygdom, ånds- orvirring eller ælse af vidne-

re testaments-ndeholder be- a, hans ægte- ler besvogrede r hans søken- stitutioner, til oprettelse har an har haft

stk. 2. kingornússiáissugasaq ingminut pissugasaútsínauvok testamentiliúngitsórnigssamut imalúnit testamentimik atorungnæráissínigssamut. nalunærutekarnek suliarinekásáok testamentiliortarnerne malhtarissagssat nápertordlugit. kingornússiáissugasaq inersimassúngigpat nákutigdliáútitap píáortatdlo kutdlrpaussut akuersánerat píumassarnekásáok.

§ 12. kialúnit niakulárnermik, silamigut amigautekarnermik, sivikikaluumik silakarpiángnermik ássigissánigdliúnit píáutekar- dlune pígissane píydlugit aulajangisíná- ngitsoq testamentiliorsínáungilak.

§ 13. testamento agdlagásáok atsiugá- savdlunilo imalúnit erkortúnerarnekasá- vdlune kredsdommere, kommunefogede, land- dommerip píssugasaútitá uppernássaú- tdlúnit márdluk najútitdlugit.

§ 14. testamentit agdlagtardlugit nalu- nerséugaunigssat landsdommerimut náku- tiginekartugssauvok, testamentiliúsatitdlu- nilo kanok iliortariakarnersoq píssugasaú- titaussunut § 13-ime tainekartunut táussu- ma ilitsersúsiórumárpá.

§ 15. uppernássaúsoqardlune testamen- tiliorsimágáne testamentiliortup ataiórnera testamentiliátalúnit erkortúnerarnekarnera uppernássaússut najúneráne píásoq, ernár- dlo testamentimut ataiortugssáuput.

stk. 2. testamentiliortup kigsautigissá ná- pertordlugo testamentimik uppernássaússu- gssat najútgssáuput, uppernássaúgartigdló testamentiússok ilisimassariakásavát.

§ 16. uppernássaússugssat 18-inik ukio- kalerérsimásáput. niakulárnermik, silamigut amigautekarnermik, sivikikaluartumik sila- karpiángnermik ássigissánigdlo ájokutekar- neritik píydlugo uppernássaússúnerup kanok píngárutekarneranik píáingnigssínáungitsú- sángitdlat.

stk. 2. inuk testamentiliortarnerne upper- nássaússínáungilak inungmut táussumú- nga, áparissáúut, áipagssáúut, ilakutáúut ápakarnermigutdlúnit síumunártumik í- lagissáúut katángutáúutdlúnit imalúnit inungmut sulivfekarfingutdlúnit testamen- tip píersítaunera iluanárutigassauummik au- lajangersagartakarsimágpata, táukualo ima

særlig interesse i begunstigelsen. Dette gæl- der dog ikke, hvis begunstigelsen er ringe og har rimelig grund.

§ 17. Vidnerne bær i deres påtegning på testamentet angive

- 1) deres stilling og bopæl,
- 2) tid og sted for underskriften,
- 3) om de ved testators underskrift eller vedkendelse af testamentet har været sam- tidigt til stede efter testators ønske,
- 4) om testator var i stand til fornuftmæs- sigt at oprette testamente, samt
- 5) andre omstændigheder, som kan være af betydning for testamentets gyldighed.

§ 18. Den, der på grund af sygdom eller andet nedstiltfælde er forhindret i at oprette testamente i overensstemmelse med foran- stående regler, kan mundtligt meddele sit testamente i samtidig nærværelse af to vidner eller oprette testamente uden vidner ved et egenhændigt akrevet og underakrevet dokument.

Stk. 2. Ved oprettelse af et mundtligt testamente finder bestemmelserne i § 15, stk. 2, § 16, stk. 1, 2. punktum, og stk. 2, samt § 17 anvendelse. Vidnerne skal snarest muligt nedskrive testamentet og under- skrive det således oprettede dokument.

Stk. 3. Et i medfør af stk. 1 oprettet testa- mente bortfalder, når der i 3 måneder ikke har været nogen hindring for at oprette testamente i overensstemmelse med § 13.

§ 19. Indsigelse mod et testamente, der ikke opfylder formlorskrifterne i § 13, jfr. §§ 15 og 16, eller § 18, eller mod dets gyldig- hed i øvrigt kan rejses af enhver, som vil arve, hvis testamentet erklæres ugyldigt.

Stk. 2. Er et testamente oprettet for en kredsdommer eller for en af landsdommeren

atásutekarfígissimágpagit iluanárutigssau- soq táussuma angnertunerassumik píngár- táinauvdlngo. uppernássaússúngissále ákor- notigssakángilak iluanárutigssarissá angní- kítaúnaugpat píáutekardluársórinárdlunilo.

§ 17. uppernássaússut testamentimut at- siórnermingnut ilángutdlugit agdlagtaria- karpait

- 1) atorfigtik sumilo najugakarnertik,
- 2) uvdlók nunakarfígdló atsiórfígissatík,
- 3) testamentiliortup ataiórnerne imalúnit tes- tamentiliortup atortugssáúngitórnerane at- tautáiklut najússimánerdlutik testamen- tiliorup kigsautigissá nápertordlugo,
- 4) testamentiliortok testamentiliorsimá- mut silamigut amigautekarsimángner- soq, áma
- 5) píáissutígssauussut avdlat testamen- tip súniutekarfígissáúut iluátíngnautausi- nassut.

§ 18. kialúnit náput ájornartorsáutau- soordlúnit avdla píáutekígulugo najorkutag- ssat sújuline tainekartut nápertordlugit testamentiliorsínáungitáup testamen- tiliorsínángkane okautígulugo nalunærutígissínáuvá uppernássaússugssat márdluk atautáiklut ná- jútitdlugit imalúnit uppernássaússokarane testamentiliorsínáuvok testamentiliáne nangminex agdlagdlugo atsiordlugulo.

stk. 2. okautígulugo nalunærutígulugo- testamentiliortarnerne atornekartugssáuput aulajangersagkat § 15-ime, stk. 2, § 16-ime stk. 1, 2. punkt, áma stk. 2 áma § 17. up- pernássaússut testamente sapíngissamik píár- tumik agdlásavát taimálo testamentiliú- soq atsiordlugo.

stk. 3. stk. 1 náperordlugo testamentiliú- soq atortújungnáissaok § 13 nápertordlugo testamentiliortígssax káumatine 3-ne ájor- nakutekarfígissimágpapat.

§ 19. testamentimut imaritútagssanik najorkutarissagssanut § 13-imitunut, naler- kiutíkít §§ 15 áma 16, imalúnit § 18, náper- tútingitáumut agssauardlernek imalúnit atort- ugssáússússússúkarneranut kimitdlúnit kingor- nússiúmaasumit nalunærutíginekarfígissínáuvok testamente atortugssáúngitáutut nalunær- rutiginekáságpap.

stk. 2. testamente suliarinekarsimágpap kredsdommerimut imalúnit kommunefogedit

godkendt kommunefoged, skal hans attestation på testamentet anses som bevis for de af denne omfattede forhold, medmindre særlige omstændigheder giver grund til at betvivle påtegningens rigtighed.

Stk. 3. Hvis der rejses indsigelse mod gyldigheden af et for vidner oprettet testamente, skal den, der vil påberåbe sig testamentet, ved forelse af testamentavidnerne eller på anden måde godtgøre, at testamentet er gyldigt oprettet.

Stk. 4. Har vidnerne i påtegningen attesteret, at der ved oprettelsen er forholdt i overensstemmelse med § 15, skal dette anses for godtgjort, medmindre særlige omstændigheder giver grund til at betvivle påtegningens rigtighed.

Kapitel 6.

Andre bestemmelser.

§ 20. Arv, som ikke er tvangsarv, kan båndlægges ved testamente.

Stk. 2. Om tvangsarv, som tilfalder en livsarving, kan det ved testamente bestemmes, at den skal båndlægges, når arveladeren under dette stemmende med arvingens tarv. Landsdommeren kan på begæring tilside sætte bestemmelsen om båndlæggelse, såfremt arvingen godtgør, at han er i stand til på forsvarlig måde at råde over arven på egen hånd. Båndlæggelsen kan dog ikke opheves før tiden før arvingens fyldte 25. år.

Stk. 3. Justitsministeren eller den, hun bemyndiger dertil, kan tillade, at der sker frigivelse af båndlagt arv, når det er en velfærdssag for arvingen.

ilánit landsdommerip akuerisimassánit táussema uppernarsautigalugo nalunaerutá testaméntime erkartornekartunut uppernarsautitut nautsorssúnekásaok, erkortúnerardlugule agdlagartáta erkortuviússusia ingmikut píssutekardlune kularutiginekarpat aitsát uppernarsautauñera atortínekángit-eórsinauvdlune.

stk. 3. testamentip uppernarsaissokardlune suliarinekarmissup atortugssáussusia agsuardliutiginekarpat testaméntimik atortugssautitsiniartup uppernarsaissut savsaartidlugit avdlatutdlúnit ilíordlune uppernarsartariakarpá testaménte atortúsugssauvdlune suliarinekarmissok.

stk. 4. uppernarsaissut testaméntime atarsimaggputa suliarinekarnera § 15-imut nápertútúsímassok tamána uppernarsautitut nautsorssúnekásaok, erkortúnerardlugule agdlagartáta erkortuviússusia ingmikut píssutekardlune kularutiginekarmissup aitsát uppernarsautauñera atortínekángitsórsinauvdlune.

kapitale 6.

aulajangersagkat avdlat.

§ 20. kingornússagsaat, píngitsórane kingornússagsaungitsut, testaméntikut imáinak tigussagsaaujungaersínekarsínáuput.

stk. 2. píngitsórane kingornússagsaat kingornússissugsap pívdlugit testaméntikut aulajangernekar sínáuput imáinak tigussagsaaujungaersítidlugit, kingornússítsissugsap tamána kingornússissugsap iluakutigssánut nalerkútutut isumakarfigipago. imáinak tigussagsaaujungaersítsívdune aulajangersánek landsdommerip atortugssaujungaertisínauvá kigsautigingningnikut, kingornússissugsap kularnarungnaersarpago kingornússagsane nangminersordlune isumangnaitsumik okartugssauvfigiaaavdlugit. taimáitok tigúsinaujungaersítsínek atortugssaujungaersínekarsínáungilak kingornússissugsap 25-nik ukiokalernerá sujorkutdlugo.

stk. 3. justitsministerip imalúnit avdlap, táussema tamatumúnga píssugsángortitáta, akuerisínauvát kingornússagsap imáinak tigussagsaaujungaersínekarsimassup tigunekarsínángornera tamána kingornússissugsamat iluakutáussugsaugpát.

Stk. 4. Skal arvingen yde godtgørelse i anledning af sætligt eller usætsomt for person eller gods, kan det vides, at båndlæggelsen ikke binder for, at beløbet udre lagte midler.

Stk. 5. Båndlagt arv indgår fællesskab mellem ægtefælle. Dette er bestemt ved testamenter, selv om bestemmelse gælder båndlæggelse uanset i medfør

§ 21. En arving kan ikke sætte eller på anden måde arv, han har i vente; i den ikke søges fyldestgørelse af torer.

§ 22. En arving kan over mod eller uden vederlag g arveret. Afkaldet har også stederens livsarvinger, arveret er forbeholdt.

Stk. 2. Afkald kan på sigt over for arveladerens ægtebensidder i uskiftet bo.

§ 23. En fader eller moder sit barn en efter forholde strækning til videre uddelt 21. år, stiftelse af eget af selvstændig virksomhed formål, kan skriftligt bestemingen skal betragtes som medmindre andet er aftalt omstændighederne.

hans attestationsbevis for de medmindre grund til at

pelse mod gylprettet testamente sig testamentsvidnerne at testamen-

gningen atter forholdt i al dette anses for omstændigvis påtegning-

angsarv, kan

a tilfaldet en nente bestemir arveladeren rvingens tarv. rring tilside- lggelse, så er i stand til ver arven på dog ikke opfyldte 25. år.

Her den, hun, at der sker det er en vel-

ilånit landsdommerip akuerisimaasnit táusauma uppernarsautigalugo nalunaerutá testamenteime erkortornekartunut uppernarsautitut nautsorsünekaasok, erkortónerardlugule agdlagartáta erkortuviússusia ingmikut píssutekardlune kularutiginekarpat aitsát uppernarsautauvera atortínekángit-sórsinauvdlune.

stk. 3. testamentip uppernarsaissokardlune suliarinekarmissasup atortugsáussusia agssuárdliutiginekarpat testaméntimik atortugsautitáiniartup uppernarsaisaut savasartidlugit avdlatutdlúnit ilíordlune uppernarsartariakarpa testamente atortúsugssauvdlune suliarinekarmissasok.

stk. 4. uppernarsaisut testamenteime atorsimággputa suliarinekarnera § 15-imut nápertúúsimaasok tamána uppernarsautitut nautsorsünekaasok, erkortónerardlugule agdlagartáta erkortuviússusia ingmikut píssutekardlune kularutiginekarmissagpat aitsát uppernarsautauvera atortínekángitsórsinauvdlune.

kapitale 6.

aulajangersagkat avdlut.

§ 20. kingornússagssat, píngitsórane kingornússagssáungitsut, testaméntikútt í máinak tigussagssaujungnaersinekar sínáuput.

stk. 2. píngitsórane kingornússagssat kingornússisugssap píssagssá pívdlugit testaméntikútt aulajangernekar sínáuput imáinak tigussagssaujungnaersitdlugit, kingornússisaisugssap tamána kingornússisugssap iluakutigssánnut nalerkútutut isumakarfigigpago. imáinak tigussagssaujungnaersisivdlune aulajangersaine k landsdommerip atortugsaujungnaertísinauvá kigsautigingningnikut, kingornússisugssap kularnungnaersarpago kingornússagssane nangminersordlune isumangnaitsumik okartugssauvfigisinauvdlugit, taimáitok tigúsinaujungnaersisinek atortugsaujungnaersinekar sínáungilak kingornússisugssap 25-nik ukioalermera sujorkutdlugo.

stk. 3. justitsministerip imalúnit avdlap, táusauma tamatumúnga píssugasángortitáta, akuerisinauvát kingornússagssap imáinak tigussagssaujungnaersinekar missasup tigne kar sínáungornera tamána kingornússisugssamut iluakutaussugssagpat.

Stk. 4. Skal arvingen yde erstatning eller godtgørelse i anledning af en af ham forsetligt eller uagtsomt forvoldt skade på person eller gods, kan det ved dom bestemmes, at båndløgelsen ikke skal være til hinder for, at beløbet udredes af de båndlagte midler.

Stk. 5. Båndlagt arv indgår ikke i formuefællesskab mellem søgtefteller, medmindre dette er bestemt ved testamente. Dette gælder, selv om bestemmelsen om båndløgelse tilsidesættes i medfør af stk. 2.

§ 21. En arving kan ikke sælge, pantsætte eller på anden måde overdrage den arv, han har i vente; i denne kan der heller ikke søges fyldestgørelse af arvingens kreditorer.

§ 22. En arving kan over for arveladeren mod eller uden vederlag give afkald på sin arvet. Afkaldet har også virkning for udstederens livsarvinger, medmindre disses arveret er forbeholdt.

Stk. 2. Afkald kan på samme måde gives over for arveladerens søgteftalle, når denne honsidder i uskiftet bo.

§ 23. En fader eller moder, der har ydet sit barn en efter forholdene betydelig forstrækning til videre uddannelse efter dete 21. år, stiftelse af eget hjem, begyndelse af selvstændig virksomhed eller tilsvarende formål, kan skriftligt bestemme, at forstrækningen skal betragtes som et arveforskuud, medmindre andet er aftalt eller følger af omstændighederne.

stk. 4. kingornússisugssak taorsissugssauvgpat imalúnit inungmut píngissautdlúnit píáralune imalúnit mianersauitdlíordlune ajokusisimáine píssautigalugo taorsissugssauvgpat erkortúseutikútt aulajangernekar sínáuvok, aningausat imáinak tigussagssáungitsunit akilernarnekarmissánnut tígúsáisináujungnaersisimánek akornutaussugssásúngitsok.

stk. 5. kingornússagssat imáinak tígúsagssaujungnaersitat áiparit akornáne píngissánnik píngnekaratigingnermut ilúúsángitdlut, tamána testaméntikútt aulajangernekar sínáungigpat, tamána atortugsauvok, mássa tígúsáisináujungnaersisimánek aulajangersagkat stk. 2 nápertordlugo atornekángikaluartut.

§ 21. kingornússisugssap kingornússarimággkane tunsnáungilá, taorsissagssarinerme agdlunáverkutígúsáinaunago avdlutdlúnit avdláut píssagssarilerisáinaunago; kingornússisugssavtaok akilígagssakarfigssáisa akilíutígassatut isumavdlútigimárisnáungilát.

§ 22. kingornússisugssak kingornússavígassamut kingornússagssane akilernitdlugo akilíutausunnigdlúnit taorte kartínagit kingornússisugssaujungnaersinauvok, kingornússisugssaujungnaersinek kingornússisugssaujumajungnaertup kingúvinútaok turgavok táukua kingornússisugssaunerat ingmikut aulajangersáussutiginekar sínáungigpat.

stk. 2. taimáitok kingornússavígissagssap áiparisáata píngssat avgúartínagit pínginara magpagit kingornússisugssausut kingornússisugssaujungnaerumavdlutik tássungé nalunaersináuput.

§ 23. atátaussup anánaussuvdlúnit kitor-nartik píssausisut nápertordlugit anger-tútut okautiginekar sínáussumik 21-nik ukioalerérdlune ilíniárnerane, nangminersaminik inígssakalerigssáune, nangminersordlune inútígssarautekalernerane taimatutdlúnit sújunertakartumik ikiugarisimáguníko, agdlagángordlugo aulajangersinauvát ikiútausut kingornússarimággkatut nautsorsünekaasassut, taimáliornekásángilardie avdlatut isumakaratingnekar missagpat píssausisutdlúnit nápertordlugit ikiússaríkar-simággpat.

Stk. 2. Det samme gælder om forstrækninger, som bedsteforældre har ydet et barnebarn efter barnets død.

Stk. 3. En bestemmelse om afskorting kan helt eller delvis tilsidesættes, hvis den åbenbart foruretter barnet.

§ 24. Lovens regler om testamenter finder tilsvarende anvendelse på gaveløfter, der ikke kan gøres gældende, så længe givaren lever, og gaver, der gives på hans dødsleje.

§ 25. Er der ingen arvinger efter loven eller testamente, tilfalder afdødes ejendele staten. Dog kan ministeren for Grønland efter indhentet udtalelse fra kredsdommeren afstå arven til personer, som har stået afdøde nær.

Kapitel 7.

Boer i almindelighed.

§ 26. Når nogen afgår ved døden, skal afdødes nærmeste meddele dødsfaldet til kommunefogden for den plads, hvor afdøde herte hjemme. Ved første lejlighed anmelder kommunefogden dødsfaldet til kredsdommeren med oplysning om afdødes fulde navn og alder. Såfremt afdøde efterlader sig noget af værdi, skal anmeldelsen ledsages af en fortegnelse over efterladenskaberne og dsaes værdi samt en angivelse af, hvem afdødes arvinger må antages at være, og om afdøde måtte have truffet bestemmelser med hensyn til sine efterladenskaber.

§ 27. Dødsboet kan, medmindre arveladeren har truffet anden bestemmelse, overtages af arvingerne til privat skifte, såfremt de alle er enige herom og er myndige. Arvingerne påtager sig derved tilsvaret for afdødes gæld.

Stk. 2. Begyring om overtagelse af boet

stk. 2. taimáaok iliortariaáaok átáju-ssok ánájuoordlúnit kitornamik tokorórsi-manerane ernútamingnik ikiorisimásagpata.

stk. 3. ilángavívginekarngissamik aulajangersagak tamákerdlune iláinaussukutdlúnit atortugassautínekángisnauvok márkamut erkúngitsumik iliórnerussok nalorinaitsumik pásinarpat.

§ 24. testamentit pivdlugit: inatsiat anlajangersagartait nalerkútumik atortínekarsínáput tunísantígssamik neríorasútínut tunísiniartok inítitdlugo piníarnekarínáungitsunut, áma tunísutinut tokulernerane túniúnekartunut.

§ 25. inatsiat testamentilúnit nápertordlugit kingornússissugssakángigpat pigissat kimataussut nálagavhup píssagarsíavai. taimáitok Kalátdlit-nanáut ministerip kredsdommerip okausekarfigingnerérerátigut tokussup kanítarivdlugai kingornússi-sugssángortísnauvai.

kapitale 7.

tokussut kimatait.

§ 26. tokussokarsimaggat tokussup kanuginerussaisa tokussortakarortik nuna-karfigme tokussup nunakarfigissáne kommunefogdimut nalunaerutígíavát. avkutígíakut sujugdlikut kommunefogedip tokussokarne kredsdommerimut nalunaerutígíavá tokussup arka kavínigdlo ukíokarnera ilángutdlugit nalunerutígalugit. tokussok aningaussamik nalekartunik kimata-karsimaggat tokuneranut nalunaerutausaumut kimataisa agdlagtornere ilángutdlugit nagsiúnekasáput kimatailo kanok aningaussamik nalekartut, kikutdlo kingornússi-sugssausagunartut nalunaerutígalugit, á-malo tokussok píssasane pivdlugit aulajangersagakarsimanerok.

§ 27. kingornússivígíssagsak avdlatut aulajangersagakarsimángigpat kingornússi-sugssausut tokussup píssai nangminárdlutik avguáísnauvait kingornússissugssausut tamarmik isumakatígísimaggata inersimassúgpatalo. taima kingornússissugssat tokussup akilígagssainik akílersuissengssángúsíput.

stk. 2. tokussup píssainik nangminér-

til privat skifte skal frekredsdommeren inden for

Stk. 3. Senest 6 måneder tagelse skal arvingerne give kredsdommeren om, hvor foretaget. Under særlige kan der dog indrømmes u

Stk. 4. Ingen udbetaling af ting må finde sted fra skifte stående bo, forinden tilladelse foreligger.

§ 28. Såfremt beting skifte ikke er til stede, skifte sted.

§ 29. Under offentlig af privat skifte eller over skifte i uskiftet bo kredsdommerens bestemmelse af en arving eller indkaldelse sted af afdød

Stk. 2. Sådan indkaldelse dommerens foranstaltning til/Grønlandsposten og e anden måde efter kredsdommerens med en frist af mindst skal indeholde en opfordring til at gøre anmeldelse under deres fordr

§ 30. Sager angående dødsboer under grønlandske afdøde ved sin død havde

Stk. 2. Landsdommere arvingerne begærer de hederne i øvrigt taler de bobehandling skal foregå i Danmark. I så fald skal sendelsen ske registrering land beroende ejendele.

er om fortræk-
har ydet et
om afkortning
sttes, hvis den

stk. 2. taimáaok illoftariakáaok átáju-
asok ánájuasordlúit kitornamik tokorári-
manerane ernútamingnik iliorisimáasagpata.
stk. 3. ilángarvíginekarnigáasamik aulá-
jangersagak tamákerdlone iláinsussúkut-
dlúit atortugáasutínekángíalnavok mér-
kamut erkúngitsumik iliornerussok nalor-
ninaitsumik pásinarpat.

tamenter lúnder
gaveløfter, der
i længe givene
i hans dødaleje.

§ 24. testamentit pívdlugit inatsisít
anlajangersagartait nalerkútumik atortíne-
karínáput tunfasútígáasnik noriorásútínt
tunisiáriartok inítítídlugo píniarnekaríná-
ngitsunút, áma tunfasútínt tokulernerane
túniúnekartunút.

ger efter loven
afdødes ejendele
i for Grønland
kredsdommeren
m har stået af-

§ 25. inatsisít testamentilúit nápertor-
dlugit kingornússissugáasakángigpat pígissat
kimatansut nálagauvíup píssagáarísavai.
taimáitok Kalátdlit-nunáne ministerip
kredsdommerip okausekarfigingnerérerati-
gut tokussup kanitarívdlugai kingornússi-
ssugáasángortíalnavai.

thed.
red døden, skal
dødsfaldet til
ds, hvor afdøde
ejlighed anmeld-
ildet til kreds-
m afdødes fulde
de efterlader sig
ldelsen ledaages
denskaberne og
lse af, hvem af-
at være, og om
t bestemmelser
denskaber.

kapitale 7.
tokussut kímatalit.
§ 26. tokussokarsimáagpat tokussup ka-
ngnerussaisa tokussortakarnertik nuna-
karíngme tokussup nunakarfigáasáne kom-
munefogedimut nalunaertígísavát. avku-
tígásákut sújudlíkut kommunefogedip to-
kussokarne kredsdommerimut nalunaer-
tígísavá tokussup arka kavínígdló nkiokar-
nera ilángutdlugit nalunerutígílugit, toku-
ssok aningaússamik nalekartunik kímata-
kursimáagpat tokuneraut nalunaerutansu-
mut kímataisa agdlagtornere ilángutdlugit
nagsiúnekásáput kímatailo kanok aninga-
ssamik nalekartut, kíkutdló kingornússi-
ssugáasúgunartut nalunaertígílugit, á-
malo tokussok pígissane pívdlugit aulá-
jangersagakarsimanerok.

ed mindre arve-
temmelse, over-
skifte, såfremt
g er myndige.
ed tilsvaret for

§ 27. kingornússivígíssagáasak avdlatut
aulajangersagakarsimáagpat kingornússi-
ssugáasússut tokussup pígissai nangminér-
lutik avguáíalnavait kingornússissugáasússut
tamarmik isumakátígísimáagpata inersima-
ssúgpatalo. taima kingornússissugáasat to-
kussup akilígáasainik akilírsúissugáasúg-
sáput.
stk. 2. tokussup pígissainik nangminér-

rtagelse af boet

til privat skifte skal fremsættes over for
kredsdommeren inden for rimelig tid.

Stk. 3. Senest 6 måneder efter boets over-
tagelse skal arvingerne give indberetning til
kredsdommeren om, hvorledes delingen er
foretaget. Under særlige omstændigheder
kan der dog indrømmes udsettelse hermed.

Stk. 4. Ingen udbetaling eller udlevering
af ting må finde sted fra et under privat
skifte stående bo, forinden kredsdommerens
tilladelse foreligger.

§ 28. Såfremt betingelserne for privat
skifte ikke er til stede, finder offentligt
skifte sted.

§ 29. Under offentligt skifte og i tilfælde
af privat skifte eller overtagelse af et bo til
hensiden i uskiftet bo kan der enten efter
kredsdommerens bestemmelse eller efter be-
gæring af en arving eller ægtefælle finde
indkaldelse sted af afdødes kreditorer.

Stk. 2. Sådant indkaldelse sker ved kreds-
dommerens foranstaltning i Atuagagdliu-
tit/Grønlandsposten og eventuelt tillige på
anden måde efter kredsdommerens bestem-
melse med en frist af mindst 6 måneder og
skal indeholde en opfordring til afdødes kre-
ditorer om at gøre anmeldelse til kredsdom-
meren under deres fordringers forfaldelse.

§ 30. Sager angående skifte af dødsboer
enhører under grønlandsk domstol, såfremt
afdøde ved sin død havde bopæl i Grønland.

Stk. 2. Landsdommeren kan, når en af
arvingerne begærer det og omstændig-
hederne i øvrigt taler derfor, bestemme, at
bobehandling skal foregå ved en skifteret
i Danmark. I så fald skal der dog før over-
sendelsen ske registrering af afdødes i Grøn-
land beroende ejendele.

dlone avguainigáasamik píumáasakarnek kí-
ngusígdlívatdlártínago kredsdommerimut
sarkúmiúnekartógáasuvok.

stk. 3. tokussup pígissaisa tíguneránit
kinguainguerpámik káumatit arfínígdlit áá-
ngiúnerána kingornússissugáasat kredsdom-
mere nalunerutekarfigísavát kanok avgu-
ainekarsimanerok, íngmikutdle píssutí-
ssakartídlugo avguainerup nalunaertígíne-
karnigáá kinguártínekarsínauvok.

stk. 4. tokussup pígissaisa nangminér-
dlone avguagáasat iláinik aningaússamik
pígíssanígdlúit kingornússissugáasússut tú-
niússakartokásángílok tamatumíngá kreds-
dommere akueráissutekar káarímátínago.

§ 28. nangminérdlone avguáíalnavaitá-
ne ájornarpat pígissat avguarnígáasat ná-
lagkersúissut píssugáasútítaisa sulígáasá-
savát.

§ 29. nálagkersúissut píssugáasútítaisa
sulíaríssánik avguainekartídlugo pígissá-
nígdló nangminérdlone avguainekartídlugo
ímalúnit pígissat avguarnagít pígnarat-
dlarnekartídlugit kredsdommerip aulaja-
nginera malígdlugo ímalúnit kingornússi-
ssugáasap ápaussúvdlúit kínutígíssá ma-
lígdlugo tokussup ákílígáasakarfígíssai ná-
lunaerutekar kune karsínáput.

stk. 2. taima nalunaeráussínek kreds-
dommerip ísumágingningneratígut, Atuagag-
dliutit/Grønlandsposten"-íkut píssugáasú-
vok ímalúnit kredsdommerip aulajaingera
malígdlugo avdlatut písnávdllone pívikíner-
pámik káumatit arfínígdlit kángútínglone-
rane píssugáasángordlugo, tássane tokumá-
ssup ákílígáasakarfígíssai taimáissúngíku-
nik píssagáaríssamingnik ánuissakásaner-
dlugit kredsdommerimut nalunaertígíng-
nerkuvdlugit iné kásáput.

§ 30. tokussut pígissaisa avguarnekar-
nigáasat Kalátdlit-nunáne erkartússivíngnit
sulíarínekásáput tokussok Kalátdlit-nunáne
nunakarfekartídlone tokussimáagpat.

stk. 2. kingornússissugáasat ardláta píumá-
ssarígpago píssúissúvdló nápertordlugit
píssaríakarsorínarpat landsdommerip aulá-
jangersínauvú pígissat Danmarkime erkart-
tússivíngme pígíssainik avguáitítaissartume
sulíarínekásássut. taimáissagpat Danmark-
imut sulígáasússutígítínagít tokussup Kalá-
tdlit-nunáne pígissai nalunaersornekardlu-
tik agdlagtornekar kásáput.

§ 31. Kredsdommeren træffer uden medvirken af domsmændene bestemmelse i alle spørgsmål under bobehandlingen, medmindre der er tvist mellem arvingerne, i hvilket tilfælde afgørelsen træffes af den samlede ret under en civil retssag.

Stk. 2. Stævningen udfærdiges da af kredsdommeren på grundlag af de af kommunefogden meddelte oplysninger og foranlediges forkyndt for arvingerne.

§ 32. Arveladerens barn har ret til, såfremt det er nødvendigt for at sikre det passende underhold og uddannelse til dets 21. år, forlods at få udlagt et efter forholdene afpasset beløb. Ved fastsættelsen af beløbet kan der tages hensyn til, hvilke udgifter arveladeren har afholdt til andre børns uddannelse.

Stk. 2. Forlodsretten kan ikke indskrænkes ved testamente. Den går forud for anden arv, men fyldestgøres kun af tvangsarv, såfremt boets midler ikke i øvrigt strækker til. Forlodsretten går ikke forud for ægtefællens retigheder i medfør af § 33.

Stk. 3. Har flere børn forlodsret, og kan boet ikke udrede det samlede beløb, bestemmer skifteretten under hensyn til børnenes behov og forholdene i øvrigt, hvor meget der forlods skal tillægges ét eller flere af børnene.

Stk. 4. Skal der i et bo både fyldestgøres forlodsret og krav på bidrag i henhold til § 22 i lov for Grønland om børns retsstilling¹⁾ og § 26, stk. 2, i lov nr. 131²⁾ af 7. maj 1937 om børn uden for ægtekab, finder bestemmelsen i stk. 3 tilsvarende anvendelse.

Stk. 5. Skifteretten skal påse, at forlodsret gøres gældende i boet.

¹⁾ Nalunaerutit A, 1902, pag. 150.
²⁾ Lovtidende A, 1937, pag. 757.

§ 31. pigissat suliarineráne kanok ilior-nigssat tamáiss kredsdommerip erkartü-ssutekatasartut sulokatinagit aulaj-angersagagsarai, kingornússissugssatdle isumakatigingissutekarnimagsaptau erkartüssi-ssokatingit tamákerdlutik kanok ilior-nigssak aulajangersagagsarát innit akerdleriasute-karneráne erkartüssiassutitut suliaralugo.

stk. 2. nalunaiautit kommunefogedip nalunaerutigissai tungavigalugit erkartüssi-vingmut savsarússut kredsdommerimit suliarinekássok kingornússissugssaanutdlo nalunaerutiginekássavdlune.

§ 32. kingornússivigissagssap kitorná, tamána pissariakartúgpat 21-nik ukio-kaler-nigssánut nalerkútumik pilarsornekarnigssánut ilinartitaunigssánutdlo isumangnait-dlissainigssamut, aningaussanik píssutit ná-pertordlugit námáutumik sujumórdlune pigessarsisnaitaavok. aningaussat aulaj-angernekarnieráne nauksoregütiginekartüg-ssáput aningaussartütit sít kitornat avdlat ilinartitaneránut kingornússivigissagssap atorsinanerai.

stk. 2. sujumórsnautitaunek testament-likut kigdliernekarínáungilak. kingornú-ssagssanit avdlanit sujugdliúnekartugssau-voke, kisiáne aitsát píngitsóráne kingornú-ssagssanit námagsinekarínáuvdlune, pig-ssat aningaussartait námángigpata. siimór-snautitaunek § 33 maligdlugo áipaussup písnautitauffinit aagdlititagsáungilak.

stk. 3. kitornat ardlagdlit sujumórsnau-titaugpata, pigissatdlo aningaussat tamar-niussut akilarsínáungigpatigik, erkartüssi-viup pigissanik avgnaissitissartup píssutit kitornaussutdlo pissariakagait nápertordlu-git aulajangersináuá kitornak atausek imalúnit kitornat ardlagdlit kanok agtigi-ssamik sujumórdlune pigessarsisnekássut.

stk. 4. pigissane námagsissinekássagpata sujumórsnautitaunek áma aningaussanik iliornekarnigssamik píumassakarnek ná-pertordlugit § 22 mérkat inatsitigut pine-karnigssánik Kalátdlit-nunáne inatsisine¹⁾ áma § 26 stk. 2 mérkat iverssagkat pívdlugit inatsime nr. 131²⁾ 7. maj 1937, stk. 3-me aulajangerssagak nalerkútumik atornek-artugssauvok.

stk. 5. erkartüssiassut pigissanik aulaj-angersaissartut kimatane sujumórsnautita-u-erup atortiniarnekarínigssá isumagissavát.

§ 33. Den efterlevende ægtefælle har ret til uden afkortning i hans udtage genstande, som udelte til hans personlige brug, forværdi ikke står i misforhold til formueforhold.

Stk. 2. Den efterlevende endvidere ret til forlods at udtagere af arvet til børnene.

Stk. 3. Den efterlevende ægtefælle har ret til at udtagere af arvet fremfor andre arvinger, såfremt den efterlevende ægtefælle har udtage fast ejendom, fartøj eller andre genstande af værdi, der overstiger hans andel af boet, såfremt den efterlevende ægtefælle vil i fornødent fald at udtagere af arvet med de beløb i deres arvelodder efter vurdering.

§ 34. Såfremt ægtefællen dodes børn under 21 år og vanakelighed for sin nære eller hjemmets opretholdelse deres arv, kan skifteretten lodderne hanstær hos den efterlevende ægtefælle mod betryggende sikkerhed af arvingerne fylder 21 år.

§ 35. Hvis arveladeren i testamente har bestemt, at arvet skal gå til én eller flere personer, og der ikke af en af dem kan gøres brug af retten til at udtagere af arvet, kan enhver arving inden for den forlodsret udlæg efter vurdering, bortset fra fast ejendom udvalgt af arveladeren, HUS, fartøj eller erhvervsret, skaber kan enhver arving, heraf overstiger hans andel af udtage mod kontant ved omfang til de øvrige arvinger.

Stk. 2. Gør flere arvinger krav på arvet, og er arvet en af de nævnte, kan skifteretten finde, at én af arvingerne

fier uden med-
tømmelse i alle
ngen, medmin-
gerne, i hvilket
den samlede

ges da af krede-
e af kommune-
og foranlediges

har ret til, så-
r at sikre det
snelse til det
et efter forhold-
tastættelsen af
n til, hvilke ud-
valdt til andre

ikke indskræn-
forud for anden
f tvangsarv, så-
rigt strækker til
l for ægtefællens
3.

rlodsret, og kan
lede beløb, be-
hensyn til bør-
s i øvrigt, hvor
ges ét eller flere

åde fyldestgøres
ag i henhold til
erns retæstilling¹⁾
1²⁾ af 7. maj 1937
o, finder bestem-
anvendelse.

åse, at forlodsret

160.
167.

§ 31. pigissat suliarineráne kanok ilior-
nigssat tamaisa kredsdommerip erkartü-
ssutekataussartut sulokatinginagit aulaja-
ngersagagsaarai, kingornússissugssatdle isu-
makatingissutekarsinagpata: erkartüssi-
ssokatingit tamákerdlutik kanok ilionigssak
aulajangersagagsaarát inuit akerdlerissute-
karnéráne erkartüssissutitút suliaralugo.

stk. 2. nalunaiautit kommunefogedip na-
lunaerutigissai tungavigalugit erkartüssi-
vingmut savsarkussut kredsdommerimit
suliarinekásasok kingornússissugssanutdlo
nalunaerutiginekásavdlune.

§ 32. kingornússivigissagssap kitorná,
tamána pissariakartúgpat 21-nik ukioaler-
nigssánut. nalerkútumik pilarsornekarnig-
ssánut iliniartitaunigssánutdlo isumangnait-
dlisainigssamut, aningaussanik písauteit ná-
pertordlugit námáutumik sujumórdlune
pigassarsinatitauvok. aningaussat aulaja-
ngernekarnéráne nauorsóssütiginekártug-
ssáput aningaussartútút sút kitornat avdlat
iliniartitaunéránut kingornússivigissagssap
atorsimanagerá.

stk. 2. sujumórsinaititauvek testament-
íktut lógdilernekarsináungilak. kingornú-
ssagssanik avdlianit sujugdliúnekartugssau-
vok, kisiáne aitsát píngitsóráne kingornú-
ssagssanik námagsinekarsinauvdlune, pígi-
ssat aningaussartait námángigpata. siumór-
sinaititauvek § 33 maligdlugo áipaussup
pisinaititauvfinit sagdlititagsáungilak.

stk. 3. kitornat ardlagdlit sujumórsinau-
titaugpata, pigissatdlo aningaussat tamari-
miussut akilerfínungigpatigik, erkartüssi-
viup pigissanik avguaisitissartup písauteit
kitornaussutdlo pissariakagait nápertordlu-
git aulajangersinauvá kitornak atausok
imalúnit kitornat ardlagdlit kanok agtigi-
ssumik sujumórdlune pigassarsinainekásasut.

stk. 4. pigissane námagsinekásagpata
sujumórsinaititauvek áma aningaussanik
ikiornekarnigssamik píumassakarnek ná-
pertordlugit § 22 mérkat inatsisitigut pine-
karnigssánik Kalátdlit-nunáns inatsisine¹⁾
áma § 26 stk. 2 mérkat úversangkat pívdlugit
inatsíme nr. 131²⁾ 7. maj 1937, stk. 3-me
aulajangersagak nalerkútumik atornekár-
tugssauvok.

stk. 5. erkartüssissut pigissanik aulaja-
ngersaissartut kimatane sujumórsinaititau-
uerup atortiniarnekarngissá isumagisavát.

§ 33. Den efterlevende ægtefælle har ret
til uden afskorting i hans andel i boet at
udtage genstande, som udelukkende tjener
til hans personlige brug, for så vidt deres
værdi ikke står i misforhold til ægtefællernes
formueforhold.

Stk. 2. Den efterlevende ægtefælle har
endvidere ret til forlods at udtage genstande,
der er erhvervet til børnenes brug.

Stk. 3. Den efterlevende ægtefælle er der-
hos fremfor andre arvinger berettiget til at
udtage fast ejendom, fartøj og andre effekter
af boet uden hensyn til, om disse værdi
overstiger hans andel af boet, når han er
villig til i fornødent fald at give medarvin-
gerne udlæg med de beløb i røde penge, som
deres arvelodder efter vurdering udgør.

§ 34. Såfremt ægtefællen skifter med af-
dødes børn under 21 år og han ikke uden
vanskelighed for sin nærings fortsættelse
eller hjemmets opretholdelse kan udrede
deres arv, kan skifteretten tillade, at arve-
loddernes henstår hos den efterlevende ægte-
fælle mod betryggende sikkerhed, indtil hver
af arvingerne fylder 21 år.

§ 35. Hvis arveladeren ikke inden for sin
testationsret har bestemt andet ved testa-
ments og der ikke af en efterlevende ægte-
fælle gøres brug af retten efter § 33, stk. 2,
kan enhver arving inden for sin arvelod
fordre udlæg efter vurdering i boets effekter,
bortset fra fast ejendom uden for Grønland.
Hus, fartøj eller erhvervs- og arbejdsred-
skaber kan enhver arving, selv om værdien
heraf overstiger hans andel i boet, forlange
at udtage mod kontant vederlag i fornødent
omfang til de øvrige arvinger.

Stk. 2. Gør flere arvinger krav på samme
ting, og er tingen en af de i stk. 1, 2. punk-
tum, nævnte, kan skifteretten, dersom den
finder, at én af arvingerne klart bør have

§ 33. áipaerneq pigissanik kimataussunít
avguagarsinagssamik ilángaviginekarane
pigissat iláinik bangmineriassamíaut atugag-
ssamik tigussisinautitauvok tigussame á-
kimíktut naluge áparígtut pigissamingnut
nalerkiutdlugit ingassaginángigpata.

stk. 2. áipak kiserngorútok áma písnau-
titauvok sút kitornanut atugagssatut píne-
karsimassaut siunut tigússavdlugit.

stk. 3. áipaerneq áma kingornússissup-
ssanít avdlunít sagdlíuvdlune nunautinik
ígdliunígdlo, angatdlámik píguassanígdlo kí-
mistanik avdlianik tigussakarínauvok táu-
kou nalingísa kimataussunít avguagarsinag-
ssane akimíktut akimórsimásagaluarpátigí-
dlúnit, píssariakásagaluarpát kingornússi-
kataussugssat kingornússagssaisa nalíligau-
nerat nápertordlugo aningaussanik taniú-
masínaungígit.

§ 34. áipaussup tokussup kitornai 21-t
inordlugit ukíugdlít píssagssáinik avguai-
vigíssagpatígit kingornússagssatdlo aninga-
ssángordlugit taniútsagaluarpátígígit inatsí-
tigassarsitúme ingerdlaterkinguárngissá ilá-
kutarítldlo inútniarnérat atorsinautígíssag-
patígit, erkartüssivík píguassanik avguaisit-
sissartok akuersisínauvok kingornússi-
ssugssat tamarník 21-ník ukioalerníp-
sasaisa tungánut áipaernermut pígitnekár-
naratdláasaut isumangnaitsumik sumang-
náissaseokartítldlugit.

§ 35. kingornússivigissagssak testament-
íktut kingornússakarínaunerminé avdlatut
aulajangersagakarínángigpat, áipaerneru-
vdló § 33, stk. 2, nápertordlugo píginaititau-
vine atúngigpago tauva kingornússissugssat
iláta kíalúnit kingornússarsinagssame aninga-
ssanik nalíligauerá nápertordlugo tokussup
pigissanít píumásínauvá, nunautítldle íg-
dlútitdlo Kalátdlit-nunáningítút taima pí-
umassarinekarínáungítldat. kingornússi-
ssugssatdle iláta kíalúnit ígdlo, angatdlat,
imalúnit píniut sulínermílo atortok kingor-
nússékataunigssame píssagssaminít akíu-
nergáluarpátídlúnit píngitsóráne tigujuma-
sínauvá akínut níkingássutaussut aninga-
ssángordlugit kingornússékataussugssanút
akilerdlugit.

stk. 2. kingornússissugssat ardlagdlít kí-
ngornússagssat ilát tamarník píumagpássuk
táunalo íngm. 1, pkt. 2-me erkartornekartut
dagígpássuk, erkartüssivíup píguassanik av-

fortrin, tillægge denne arving tingen for vurderingssummen. Finder skifteretten, at flere arvinger ville kunne drage nytte af tingen, kan den bestemme, at lodtrækning skal finde sted mellem sådanne arvinger.

Stk. 3. I andre tilfælde afgøres spørgsmålet ved lodtrækning mellem samtlige de arvinger, der gør krav på tingen.

Stk. 4. Værgens påstand på en umyndig arvinge vegne må godkendes af skifteretten.

§ 36. Det skal af skifteretten under skiftet kunne bestemmes, at udlæg af arv til barn født uden for ægteskab efter fader og fødrene frønder begrænses i det omfang, det på urimelig måde skønnes at stride mod efterlevende ægtefælles eller øvrige arvingers tarv, at barnet får del i den efterladte formue.

Stk. 2. Ved skifte efter barn uden for ægteskab kan skifteretten på samme måde begrænse faderens og den fødrene slægts arv.

Stk. 3. Disse bestemmelser finder dog ikke anvendelse, hvis barnet har været optaget i faderens hjem, eller hvis arveladeren ved testamente har truffet modstående bestemmelse.

Kapitel 8.

3md boer.

§ 37. Skønner skifteretten, at boet er af ganske ringe værdi, finder der ikke skifte sted, men boet udleveres den eller de nærmeste.

guaititsissartup isumakarune kingornússissugssat ilát: pingitsórnane sagdluntitarkartok, kingornússissugssamut: tánssumínga pilerngúnekartok píassagsaarerguaináuvá aningaussanik nahligauneranút nauceorssútdlugo. erkartússivik pígissanik avguaititaisartok isumakarune kingornússissugssat ardlagdlit pilerngúnekartok iluakutigisínáusagát tauva kingornússissugssat táuko tangnermórtinekarukvdlugit aulajangisínauvok.

Stk. 3. kingornússissugssat avdlat pilerngúnekarsimágpata loa pilerngúnekartok píassanerá aulajangernekartásook pilerngútekutigaut tamáasa tangnermórtitdlugit.

Stk. 4. kingornússissugssanik nangminer-sorsínáungitsumik nákutiginigtítitap nákutigisane sivnerdlugo píumassarissatut nalunaerutigisá erkartússivíngmit pígissanik avguaititsissartumit akuerinekarárfugssauvok.

§ 36. erkartússivíngmit pígissanik avguaititsissartumit kingornússissugssat avguáunekarneráne aulajangernekarsínáusook mérkamut iverssaakamut atátáussumit atátáussuvldo ilakutáinít kingornússissugssat: nit sujumut túniúnekartut kíglilíernekaráinassut mérkap pígissanik aningaussanik nahliganik kingornússerakutáungisá áipausup kingornússissugssatdló avdlat iluakutigisánut ingassáutumik akerdliúsangatínarpat.

Stk. 2. kitornap iverssaagassup pígissanik avguainerme erkartússivip pígissanik avguaititsissartup atátáussup áma atátáussup erkardlísa kingornússissugssat taimatú kíglilíivígisínauvai.

Stk. 3. aulajangersagkatdló táuko atornekásángitdlat kitornak atátáme igdluand inókatausimágpát, imalúnit kingornússivígíssagassak testaméntíktut akerdliússumik aulajangisimágpát.

kapitale 8.

pígissat angnertúngútsut.

§ 37. erkartússivik pígissanik avguaititsissartok isumakarpat pígissat kímatáussut aningaussanik nálekangángitaut tauva pígissat avguarnekásángitdlat kanígissanissumutdló kanígissanissunútdlúnit inónekásavdlutík

§ 38. Hvis boets værdi er rimelig og de arvinger ikke taler afgørende de lægges den efterlevende udtage hus, bohave, f arbejdsredakaber og lign hvori han skønnes at t opretholde hjemmet ell om der derved tilfalder andel i boet udgr.

§ 39. Boets en eller fl ændres ved en af mini udfærdiget bekendtgørelse sammen med denne begæring udlægges hus, hverve- og arbejdsredsk en sådan arving — el flere, til disse i fællesej skik, for så vidt værdi stiger 4.000 kr., selv om disse arvinger mere, udgr.

Stk. 2. Det i stk. 1 ændres ved en af mini udfærdiget bekendtgørelse

§ 40. Den arving, d skab oprettet i henhol ret til at forlange andel skifteretten kan tillæg stande, der er omfattet så vidt den skønner, a har en særlig tillknytni

Stk. 2. Skifteretten l lses grønlandsk fællesej om fremsættes af sam kan det ved dom pålæg groft forsammer de pl fælleskabet, at udtræ

tingen for skifteretten, at nye nytte af lodtrækning og arvinger.

gøres spørgsmål samtligede af den.

en umyndig af skifteretten.

under skiftet af arv til barn fader og født omfang, det at stride mod øvrige arvingen efterladte

uden for ægte- samme måde berørene slægts arv.

finder dog ikke været optaget i arveladeren ved stående bestem-

en, at boet er af der ikke skifte lea eller de nær-

guaititsissartup isumakarune kingornússi-
sugsasat ilát pingitsornane sagdlititaria-
kartok, kingornússiisugssamut: táuseumú-
nga pilerngúnekartok pissagssarerguináuvá
aningaussenik naliligaunerant narisoreut-
dlugo, erkartússivik pigissanik avguaititai-
ssartok isumakarune kingornússiisugssat
ardlagdlit pilerngúnekartok iluakutigisinau-
sagát tauva kingornússiisugssat táuko
tangnermórtinekaruvdlugit aulajangiánu-
vok.

stk. 3. kingornússagsasat avdlat pilerngú-
nekarsimaggpata kóu pilerngúnekartok pí-
ssnerá aulajangernekartásaox pilerngute-
katigisut tamaisa tangnermórtitdlugit.

stk. 4. kingornússiisugssanik nangmin-
ssorsináungitsunik nákutigingitútitap ná-
lunacrutigisá erkartússivingmit pigissanik
avguaititsissartumit akuerinekarartugssau-
vok.

§ 36. erkartússivingmit pigissanik av-
guaititsissartumit kingornússagsasat avguá-
nekarneráne aulajangernekarsináussaox
mérkamut uversasagkamut atátassumit a-
tátaussuvdo ilakutainit kingornússagsasat
nit sujumut túniúnekartut kigdliúnerkarsí-
naussut mérkap pigissanik aningaussenik
nalilingnik kingornússakutauingisá áipau-
ssup kingornússiisugssatdló avdlat ilu-
kutigissanut ingassautumik akerdliússanga-
tinarpát.

stk. 2. kitornap uversasagassup pigissan-
nik avguainerme erkartússivip pigissanik
avguaititsissartup atátassup áma atátassu-
ssup erkardliá kingornússagsasat taimatut
kigdliúvigisinauvai.

stk. 3. aulajangeragkatdló táuko atornet
kásángitdlát kitornak atátame igdluand
inókatausimaggpát, imalúnit kingornússivigí-
ssagsasak testaméntikút akerdliússumik aul-
ajangiásimaggpát.

kapitale 8.

pigissat angnertungisut.

§ 37. erkartússivik pigissanik avguaitit-
sissartok isumakarpat pigissat kimataussut
aningaussenik nalekangángiteut tauva pi-
gissat avguarnekásángitdlát kanigissau-
russumutdlé kanigissauerussunutdlúnit tá-
niúnekásavdlutik

§ 38. Hvis boets værdi og beskaffenhed gør det rimeligt og de andre arvingers tarv ikke taler afgørende derimod, kan der tillægges den efterlevende søgtefælle ret til at udtage hus, bohav, fartøj, erhverv og arbejdsredskaber og lignende i det omfang, hvori han skønnes at trænge dertil for at opretholde hjemmet eller sit erhverv, selv om der derved tilfalder ham mere, end hans andel i boet udgør.

§ 39. Boede en eller flere af afdødes arvinger sammen med denne, kan skifteretten på begæring udlægge hus, bohav, fartøj, erhverv og arbejdsredskaber og lignende til en sådan arving — eller, såfremt der er flere, til disse i fællesje — efter gældende skik, for så vidt værdien heraf ikke overstiger 4.000 kr., selv om der derved tilfalder disse arvinger mere, end deres arvelod udgør.

Stk. 2. Det i stk. 1 nævnte beløb kan ændres ved en af ministeren for Grønland udfærdiget bekendtgørelse.

§ 40. Den arving, der flytter fra fælleskab oprettet i henhold til § 39, har ikke ret til at forlange andel i dette udlagt, men skifteretten kan tillægge ham løseegenstande, der er omfattet af fælleskabet, for så vidt den skønner, at sådanne genstande har en særlig tilknytning til arvingen.

Stk. 2. Skifteretten kan i øvrigt kun opløse grønlandsk fællesje, når begæring herom fremsættes af samtlige deltagere. Dog kan det ved dom pålægges en deltager, der groft forsummer de pligter, som følger af fælleskabet, at udtræde af dette.

§ 38. pigissat kimataussut naligissat kanordlo inere nápertordlugit ájúngineru-
sorinarpat, kingornússiisugssatdló avdlat
iluakutigisat tamatumúna akornusernekar-
dlúináángipata, áipaernerup igdló, peku-
tit, angatdlát, piniútit sulinermilo sákúti-
ásigissatdló inigissamine pigssakarússau-
dlune inúsautigssarautinúlit ingerdliú-
ssavdlugo pissarikásagunagkane tiguiná-
vái, pigissane kimataussune avguarsisag-
ssane akimordlugit tamatumúna pissaká-
galuarunilúnit.

§ 39. tokussup kingornússiisugssaisa ilát
ardlagdlitdlúnit igdlókataugpata táuko su-
llasutigingnerkussinerat nápertordlugo er-
kartússivip pigissanik avguaititsissartup
igdló, pekutit, angatdlát, piniútit suliner-
milo sákútiit ásigissatdló kingornússiisug-
ssat ilánut igdlókataussumut — imalúnit
ardlakarpata pigingnekatingitugssatut —
ilerkússut nápertordlugit pigissagssángortí-
sinauvai, pigissat táuko 4.000 kr. áivner-
dlugit nalekarsimángipata, kingornússane
avguarsisagssatik akimordlugit tamatu-
múna kingornússiisugssat táuko pissagss-
kásagaluarunilúnit.

stk. 2. aningaussat amerdlíassusé ingm. 1-
me tainekartut Kalátdlit-nunáne ministeri-
ussumit nalunaserutáussutigut avdlángor-
tinekarináuput.

§ 40. kingornússiisugssat ilát § 39 ná-
pertordlugo pigingnekatingisitaunermit ki-
magútok pigekatingisaimassamik ilánik pí-
ssagsakarúnekarúsináungilak, erkartú-
ssivivudló pigissanik avguaititsissartup pi-
gissat ilánik átautsimórtudlugit piginekar-
tunik pissagsakarúsináuvá isumakarune
pigissat táuko kingornússiisugssamut atá-
ssutekardlúinartússut.

stk. 2. kalátdlit pigingnekatinginerat
tainágdlat erkartússivingmit pigissanik av-
guaititsissartumit atortújungnaerinekar-
nauyok pigingnekatinginut tamarmiussu-
nit atortújungnaeritaungisá sulíssutiger-
kunekarpat. pigingnekatingitdlé ilát piging-
nekatinginerme isumagissagssaminik ag-
ssuarnardliúinartumik sumiginausimassok
erkartússinikút pigingnekatingunærítine-
karsinauvok.

Kapitel 9.

§ 41. Det skal ved fremlæggelse af dødsattest eller på anden måde godtgøres, at arveladeren er død.

Stk. 2. Om bortblevne gælder reglerne i lov nr. 397¹⁾ af 12. juli 1946.

§ 42. Loven træder for Vestgrønlands vedkommende i kraft den 1. juli 1964. For Nord- og Østgrønlands vedkommende træffes bestemmelse om tidspunktet for lovens ikrafttræden, eventuelt med fornødne lempelser, ved kongelig anordning.

Stk. 2. Tidspunktet for arveladerens død er, medmindre andet følger af nedenstående regler, bestemmende for, om denne lov eller arveloven af 7. juni 1958²⁾ for Grønland skal anvendes.

Stk. 3. Reglerne i kapitel 2 anvendes også på uskiftet bo med livsarvinger, selv om den afdøde ægtefælle er død før lovens ikrafttræden. Dette gælder dog ikke § 7, stk. 3, og § 8.

Stk. 4. Arveretlige retshandler, som ikke opfylder lovens krav med hensyn til habilitet og form, er gyldige, hvis de er oprettet før lovens ikrafttræden og er i overensstemmelse med hidtil gældende ret.

Stk. 5. Ved lovens ikrafttræden ophæves arvelov for Grønland nr. 190³⁾ af 7. juni 1958.

Givet på Christiansborg Slot, den 27. maj 1964.

atütugssángortínexarput Christiansborg Slot-ime, 27. maj 1964.

Under Vor Kongelige Hånd og Segl.
Kúngiussutivtínik Atsiarpugut Naxíssuivdlutalo.

FREDERIK R.

M. Gam.

¹⁾ Lovtidende A, 1946, pag. 1382.

²⁾ Nalunaerutit A, 1958, pag. 20.

M. f. G. j. nr. 0860-09-02.

Lov af 27. maj 1964 om arvelov (tilsyn med akt)

(Lov nr. 167)

Se Lovtidende A, 1964, j. Loven vedrører nedsatt tilsynsråd.

¹⁾ Nalunaerutit A, 1961, pag.

M. f. G. j. nr. 1680-01-00.

Handelsmin. j. nr. 738-21-62.

Lov af 27. maj 1964 om skibes beman

(Lov nr. 168)

Se Lovtidende A, 1964. Indeholder ændring til juni 1958 om skibes beman A, 1958, pag. 592.

M. f. G. j. nr. 1580-02-02.

Handelsmin. j. nr. 848-3-63.

Lov af 27. maj 1964 om søloven.

(Lov nr. 169)

Se Lovtidende A, 1964. Loven vedrører begre ansvaret.

¹⁾ Nalunaerutit A, 1961, pa.

(Ikrafttræden, se Naluna

M. f. G. j. nr. 1680-00-00.

Handelsmin. j. nr. 716-1-1955.